

בש"פ 6352/16 - מסארוה בהאא אלדין, אחמד נביל אחמד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6352/16
בש"פ 8303/16

לפני: המבקש בבש"פ 6352/16:
כבוד השופט נ' הנדל
מסארוה בהאא אלדין

המבקש בבש"פ 8303/16:
אחמד נביל אחמד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירות לגילוי ראיה

תאריך הישיבה: כ"ט בחשון התשע"ז (30.11.2016)

בשם המבקש

בבש"פ 6352/16: עו"ד סעיד נזאל

בשם המבקש

בבש"פ 8303/16: עו"ד טארק גריפאת

בשם המשיבה: עו"ד נורית הרצמן

עמוד 1

מונחות בפניי שתי עתירות לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

1. נגד שני המבקשים, הוגש כתב אישום בגין עבירות ביטחוניות. התביעה מסתמכת על הודאת חוץ של כל אחד מהמבקשים. המדינה בטיעון בפניי, הוסיפה כי ישנן ראיות מפלילות נוספות נגד כל אחד מהמבקשים, אך הסכימה שבכוונתה להתבסס על ההודאות שמסרו. הסניגורים הודיעו כי מתנהל משפט זוטא בעניינם של המבקשים.

האיזונים בסעיף 44(א) לפקודת הראיות רגישים המה. מצד אחד, עומד הכלל לפיו נאשם זכאי למשפט הוגן, על פי עקרונות המשפט הפלילי. מצד אחר, ניצבים שיקולים ביטחוניים. בענייננו, שמעתי את שני הצדדים, וכן את בא כוח המדינה וגורמים אחרים במעמד צד אחד, בהסכמת הסניגורים.

2. לאחד שמיעת הצדדים האמורה, נראה כי יש לסיים את העתירות באופן הבא: הפרפרזות שנמסרו לכל אחד מהסניגורים - ארבע לכל אחד - ושצורפו לעתירה, יימסרו בהסכמת המדינה לבית המשפט השומע בתיק בעיקרי. לשם הדיוק, יצוין כי נפלה מחלוקת עובדתית בסוגיה. בעוד הסניגורים טענו שחומר זה לא הוגש לבית המשפט בשל התנגדות התביעה, טוענת המדינה כי החומר כן הוגש. כך או כך, במידה ולא הוגש, ניתן להגישו ככל שהסניגורים יבקשו זאת. המדינה הבהירה, כי אין בעצם ההסכמה על הגשת החומר כדי לגרוע מטענתה שאין לקבל את אמיתות הדברים שנאמרו על ידי כל אחד מהמשיבים לגופם. דהיינו, יש הסכמה שהדברים נאמרו - ובעוד למשל הסניגורים סבורים שדברים אלה אמת הם, זו לא עמדת המדינה. הבחינה הפרטנית לגבי כל פרפרזה בהקשר זה, כמובן נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט השומע את התיק העיקרי.

בכפוף לכך, תעודת החיסיון בתוקף.

ניתנה היום, כ"ט בחשון התשע"ז (30.11.2016).

שׁוֹפֵט